

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

zo 17. apríla 2024*

„Odrody rastlín – Udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín pre odrodu zemiakov Melrose – Nezaplatenie ročného poplatku načas – Zrušenie práv – Žiadosť o navrátenie do pôvodného stavu – Podmienky doručovania rozhodnutí a oznámení CPVO“

Vo veci T-2/23,

Romagnoli Fratelli SpA, so sídlom v Boloni (Taliansko), v zastúpení: E. Truffo a A. Iurato, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO), v zastúpení: M. García-Moncó Fuente a Á. Martínez López, splnomocnené zástupkyne,

žalovanému,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory F. Schalin, sudcovia I. Nömm (spravodajca) a G. Steinfatt,

tajomník: V. Di Bucci,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a keďže sa na základe článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodlo, že o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Romagnoli Fratelli SpA, domáha zrušenia rozhodnutia Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) zo 7. novembra 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 10. decembra 2009 podala žalobkyňa na CPVO žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrode rastlín podľa nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, 1994, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390). Táto žiadosť bola zapísaná pod číslom 2009/2240.
- 3 Odrodou rastlín, pre ktorú sa o udelenie práva Spoločenstva žiadalo, bola odroda zemiakov Melrose patriaca k druhu *Solanum tuberosum* L.
- 4 Rozhodnutím CPVO z 20. februára 2012 boli predmetnej odrode rastlín udelené práva Spoločenstva.
- 5 Dňa 27. októbra 2021 CPVO vydal oznámenie o nezaplatení poplatku týkajúce sa zaplatenia ročného poplatku za predmetné práva Spoločenstva k odrodám rastlín, o ktoré ide v prejednávanej veci, a zaslal ho žalobkyni na osobný priestor CPVO známy ako „MyPVR“.
- 6 Keďže poplatok nebol zaplatený v stanovenej lehote, 10. januára 2022 bola žalobkyni v súlade s článkom 83 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 zaslaná formálna upomienka prostredníctvom osobného priestoru MyPVR. V tejto upomienke CPVO vyzval žalobkyňu, aby do jedného mesiaca zaplatila dlžnú sumu ročného poplatku, aby sa predišlo zrušeniu predmetných práv Spoločenstva k odrodám rastlín podľa článku 21 ods. 2 písm. c) uvedeného nariadenia.
- 7 Vzhľadom na to, že si žalobkyňa dokumenty týkajúce sa ročného poplatku nestiahla z osobného priestoru MyPVR, CPVO jej 16. februára 2022 zaslal ďalšiu upomienku e-mailom, avšak bez predĺženia lehoty na zaplatenie.
- 8 Keďže ročný poplatok nebol zaplatený v stanovenej lehote, CPVO 21. marca 2022 zrušil predmetné práva Spoločenstva k odrodám rastlín. Rozhodnutie týkajúce sa tohto zrušenia bolo žalobkyni oznámené 22. marca 2022.
- 9 Dňa 6. mája 2022 žalobkyňa podala žiadosť o navrátenie do pôvodného stavu podľa článku 80 nariadenia č. 2100/94, pokiaľ ide o lehotu na zaplatenie vyššie uvedeného ročného poplatku.
- 10 Dňa 6. mája 2022 žalobkyňa zaplatila predtým nezaplatený ročný poplatok.
- 11 Napadnutým rozhodnutím CPVO nevyhovel žiadosti žalobkyne o navrátenie do pôvodného stavu. Uvedená žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že jednak nespĺňala podmienky stanovené v článku 80 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 a jednak žalobkyňa nepreukázala, že čelila nepredvídateľným okolnostiam a že vynaložila všetku starostlivosť potrebnú na splnenie podmienok stanovených v článku 80 ods. 1 uvedeného nariadenia.

Návrhy účastníkov konania

12 Žalobkyňa v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil CPVO povinnosť nahradiť trovy konania.

13 CPVO v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

O prípustnosti

14 CPVO navrhuje, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá ako neprípustná, keďže pre túto žalobu neexistuje právny základ ani v nariadení č. 2100/94, ani v nariadení Komisie (ES) č. 874/2009 zo 17. septembra 2009, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá uplatňovania nariadenia č. 2100/94, pokiaľ ide o konanie pred CPVO (Ú. v. EÚ L 251, 2009, s. 3). Okrem toho vzhľadom na absenciu právneho základu v týchto nariadeniach spochybňuje aj uplatniteľnosť článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

15 Žalobkyňa namieta tvrdenia CPVO.

16 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ akákoľvek fyzická alebo právnická osoba môže podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, ako aj voči regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia.

17 Článok 263 piaty odsek ZFEÚ stanovuje, že právne akty, ktorými sa zriaďujú orgány, úrady a agentúry Únie, môžu ustanoviť osobitné podmienky a úpravy týkajúce sa žalôb podaných fyzickými alebo právnickými osobami proti aktom týchto orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie, ktoré zakladajú právne účinky voči nim.

18 Podľa ustálenej judikatúry by sa za ustanovenia alebo opatrenia, ktoré môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, mali považovať tie z nich, ktoré boli prijaté inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie, bez ohľadu na ich formu, ktoré majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy fyzickej alebo právnickej osoby tým, že podstatným spôsobom menia jej právne postavenie (pozri rozsudok z 31. januára 2019, International Management Group/Komisia, C-183/17 P a C-184/17 P, EU:C:2019:78, bod 51 a citovanú judikatúru).

19 V tejto súvislosti stačí uviesť, že na jednej strane je žalobkyňa adresátkou napadnutého rozhodnutia, a na druhej strane uvedeným rozhodnutím CPVO jednoznačne vyjadril svoje konečné stanovisko k predmetnej žiadosti o navrátenie do pôvodného stavu, čím vyvolal záväzné právne účinky, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobkyne.

20 CPVO však tvrdí, že článok 263 piaty odsek ZFEÚ legitimizuje jeho možnosť rozhodnúť o žiadostiach o navrátenie do pôvodného stavu bez možnosti podať opravný prostriedok na odvoláciu komisiu CPVO alebo na Všeobecný súd, keďže takýto opravný prostriedok nie je

upravený ani v nariadení č. 2100/94, ani v nariadení č. 874/2009, ktoré predstavujú „osobitné podmienky a úpravy“ v zmysle piateho odseku uvedeného článku. Preto konštatuje, že napadnuté rozhodnutie nemôže byť predmetom žaloby na Všeobecnom súde podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

- 21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 2 ZEÚ vyplýva, že Únia je založená okrem iného na hodnotách rovnosti a právneho štátu. Samotná existencia účinného súdneho preskúmania na účely dodržania ustanovení práva Únie je súčasťou existencie takého právneho štátu (pozri rozsudok z 25. júna 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 22 Článok 19 ZEÚ, ktorý konkretizuje hodnotu právneho štátu potvrdenú článkom 2 ZEÚ, ukladá vnútroštátnym súdom a Súdnemu dvoru Európskej únie povinnosť zabezpečiť plné uplatňovanie práva Únie vo všetkých členských štátoch, ako aj účinnú súdnu ochranu, ktorú osoby podliehajúce súdnej právomoci vyvodzujú z tohto práva, pričom Súdny dvor má výlučnú právomoc na poskytovanie konečného výkladu uvedeného práva (pozri rozsudok z 25. júna 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 23 Okrem toho podľa článku 256 ods. 1 prvej vety ZFEÚ je Všeobecný súd príslušný prejednávať a rozhodovať v prvom stupni o žalobách a v konaniach uvedených v článkoch 263, 265, 268, 270 a 272 ZFEÚ, s výnimkou tých, ktoré sú prenesené na osobitný súd zriadený podľa článku 257 tej istej Zmluvy alebo ktoré Štatút Súdnemu dvoru Európskej únie vyhradzuje Súdnemu dvoru.
- 24 Súdny systém Únie teda pozostáva z uceleného systému prostriedkov nápravy a postupov zaručujúcich preskúmanie zákonnosti aktov orgánov, úradov alebo agentúr Únie (pozri rozsudok z 25. júna 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 25 Preto hoci „osobitné podmienky a úpravy“ uvedené v článku 263 piatom odseku ZFEÚ umožňujú, aby inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra Únie stanovila interné podmienky alebo úpravy, ktoré predchádzajú podaniu súdneho prostriedku nápravy a upravujú najmä fungovanie mechanizmu interného dohľadu alebo priebeh konania na mimosúdne riešenie sporov, tieto podmienky alebo úpravy sa nemôžu vykladať v tom zmysle, že umožňujú inštitúcii Únie vyňať spory týkajúce sa výkladu alebo uplatnenia práva Únie z právomoci súdu Únie (pozri rozsudok z 25. júna 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 26 Z článku 81 ods. 1 nariadenia č. 2100/94 okrem toho vyplýva, že v prípade neexistencie procesných ustanovení v uvedenom nariadení alebo v ustanoveniach prijatých podľa uvedeného nariadenia, CPVO uplatňuje zásady procesného práva, ktoré sú všeobecne uznávané v členských štátoch.
- 27 V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – ktorý stanovuje možnosť podať žalobu proti aktom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie – odráža práve takúto „zásad[u] procesného práva, ktor[á] je] všeobecne uznávan[á] v členských štátoch“ stanovenú v článku 81 ods. 1 nariadenia č. 2100/94. Hoci teda nariadenie č. 2100/94 výslovne nestanovuje právo podať odvolanie na odvolaciu komisiu CPVO alebo priamo žalobu na Všeobecný súd v súvislosti s rozhodnutiami CPVO prijatými na základe žiadosti o navrátenie do pôvodného stavu podanej podľa článku 80 nariadenia č. 2100/94, právo podať opravný prostriedok predsa len existuje podľa článku 81 ods. 1 uvedeného nariadenia a článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

- 28 V každom prípade treba konštatovať, že priznanie výlučnej právomoci CPVO vykladať a uplatňovať nariadenie č. 2100/94, a najmä článok 80 uvedeného nariadenia, je v rozpore s judikatúrou uvedenou v bodoch 21 až 25 vyššie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júna 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, point 64).
- 29 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba námietku CPVO zamietnuť.

O veci samej

- 30 Žaloba je v podstate založená na dvoch žalobných dôvodoch, z ktorých prvý je založený na porušení článku 80 ods. 1 nariadenia č. 2100/94 a druhý na porušení článku 65 nariadenia č. 874/2009.

O prípustnosti dôkazných prostriedkov predložených prvýkrát na Všeobecnom súde

- 31 Treba poznamenať, že zo spisu CPVO vyplýva, že prílohy 1, 8 až 12, 14 až 16 a 23 až 25 pripojené k žiadosti neboli žalobkyňou predložené počas správneho konania pred CPVO.
- 32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že zákonnosť aktu Únie treba posudzovať na základe informácií, ktoré mohla mať inštitúcia k dispozícii v okamihu, keď toto rozhodnutie prijala. Nikto sa teda nemôže pred súdom Únie odvolávať na skutkové okolnosti, ktoré neboli uvedené v priebehu administratívneho konania (pozri rozsudok z 8. marca 2023, Novasol/ECHA, T-70/22, neuvverejnený, EU:T:2023:106, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 33 V dôsledku toho, keďže prílohy spomenuté v bod 31 vyššie boli predložené prvýkrát na Všeobecnom súde, nemožno ich na účely preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia zohľadniť, a preto musia byť zamietnuté.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 80 ods. 1 nariadenia č. 2100/94

- 34 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza v podstate dve námietky, z ktorých prvá sa týka vyššej moci alebo nepredvídateľných okolností spôsobených pandémiou ochorenia COVID-19, ktoré odôvodňujú nedodržanie lehoty na zaplatenie ročného poplatku stanovenej CPVO, a druhá sa týka nesprávneho výkladu dôkazov, ktoré predložila, zo strany CPVO.
- 35 CPVO namieta tvrdenia žalobkyne.
- 36 Podľa článku 80 ods. 1 nariadenia č. 2100/94, ak prihlasovateľ o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín alebo majiteľ alebo ktorýkoľvek iný účastník konania pred CPVO aj napriek tomu, že za daných okolností vyvinul všetku náležitú snahu, nebol schopný dodržať lehotu stanovenú úradom, jeho práva sa na základe prihlášky obnovia, ak priamym následkom nedodržania časového limitu bola, v dôsledku uvedeného nariadenia, strata akéhokoľvek práva alebo možnosti odškodnenia.
- 37 Z článku 80 ods. 1 nariadenia č. 2100/94 vyplýva, že navrátenie do pôvodného stavu podlieha dvom kumulatívnym podmienkam, pričom prvou je, že dotknutá osoba vyvinula všetku náležitú snahu vyžadovanú okolnosťami, a druhou, že zmeškanie uvedenej osoby priamo spôsobilo stratu

práva alebo opravného prostriedku [pozri analogicky rozsudok z 15. septembra 2011, Prinz Sobieski zu Schwarzenberg/ÚHVT – British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg), T-271/09, neuvěřený, EU:T:2011:478, bod 53 citovanú judikatúru].

- 38 Okrem toho je dodržiavanie lehôt otázkou verejného poriadku a navrátenie do pôvodného stavu by mohlo narušiť právnu istotu. V dôsledku toho sa podmienky uplatnenia navrátenia do pôvodného stavu musia vykladať striktnie [pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie z 9. decembra 2022, AMO Decelopment/EUIPO (Lekárske nástroje), T-311/22, neuvěřený, EU:T:2022:822, bod 20 a citovanú judikatúru].
- 39 V prejednávanej veci žalobkyňa v rámci prvého žalobného dôvodu v podstate spochybňuje posúdenie prvej podmienky uvedenej v bode 37 vyššie zo strany CPVO v rozsahu, v akom dospel k záveru, že nepreukázala, že jednak čelila nepredvídateľným okolnostiam a že jednak vyvinula všetku náležitú snahu, ktorá sa za týchto okolností vyžaduje.
- 40 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že takéto nepredvídateľné okolnosti vznikli jednak z dôvodu neočakávanej situácie pandémie ochorenia COVID-19, ktorá viedla k neprítomnosti jej jedinej zamestnankyne zodpovednej za korešpondenciu s CPVO, a jednak z dôvodu kybernetického útoku, ktorý utrpela.
- 41 Pokiaľ ide o údajný kybernetický útok, ktorý utrpela žalobkyňa, treba uviesť, že toto tvrdenie ani dôkazy na jeho podporu neboli predložené CPVO v čase podania žiadosti o navrátenie do pôvodného stavu. Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 32 vyššie je preto potrebné tento argument zamietnuť.
- 42 Pokiaľ ide o nepredvídateľné okolnosti vyplývajúce z pandémie ochorenia COVID-19, ktoré viedli k absencii jej jedinej zamestnankyne, ktorá bola údajne zodpovedná za korešpondenciu s CPVO, žalobkyňa predložila jediný dôkaz, a to potvrdenie zo 7. júna 2022 od Confcommercio Ascom Bologna, v ktorom sa uvádza, že v období od októbra 2021 do apríla 2022 bol jej personál kancelárie neprítomný 600 hodín z dôvodu choroby súvisiacej s ochorením COVID-19. Okrem toho žalobkyňa vo svojom e-maile adresovanom CPVO zo 7. júna 2022 uviedla, že uvedená zamestnankyňa bola počas predchádzajúcich piatich mesiacov dvakrát neprítomná z dôvodu ochorenia COVID-19.
- 43 V tejto súvislosti treba uviesť, že potvrdenie Confcommercio Ascom Bologna zo 7. júna 2022, ktoré potvrdzuje celkový počet zameškaných pracovných hodín celého personálu žalobkyne, neuvádza ani počet hodín, ani počet dní, ani obdobie, počas ktorého jediná zamestnankyňa, ktorá údajne zodpovedala za korešpondenciu s CPVO, bola neprítomná, a teda nemohla vykonávať zverené úlohy týkajúce sa korešpondencie s CPVO. Je preto dôležité poznamenať, že žalobkyňa nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by preukázali, že uvedená zamestnankyňa bola neprítomná a že tak čelila osobitným okolnostiam v dôsledku pandémie ochorenia COVID-19, ktoré jej bránili dodržať lehotu na zaplatenie ročného poplatku.
- 44 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na svoju strednú veľkosť nemala finančné zdroje na prijatie ďalšieho personálu, ktorý by nahradil personál na nemocenskej dovolenke.
- 45 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa vo svojej žiadosti o navrátenie do pôvodného stavu nepredložila žiadny iný dôkaz okrem potvrdenia Confcommercio Ascom Bologna zo 7. júna 2022 uvedeného v bode 42 vyššie. V dôsledku toho pri neexistencii akýchkoľvek dôkazov v tomto ohľade samotné konštatovanie nedostatku finančných zdrojov na účely zamestnania dodatočného

personálu samo osebe nepostačuje na preukázanie toho, že žalobkyňa čelila nepredvídateľným okolnostiam a že vyvinula všetku náležitú snahu, ktorá sa za týchto okolností vyžaduje, aby dodržala lehotu na zaplatenie ročného poplatku stanovenú CPVO.

- 46 Okrem toho žalobkyňa nevysvetlila, prečo sa neuplatnili iné možné riešenia na nahradenie neprítomnosti jej zamestnankyne, ktorá bola zodpovedná za korešpondenciu s CPVO. Napríklad, aj keby bola neprítomnosť tejto zamestnankyne preukázaná, čo v prejednávanej veci nie je, žalobkyňa nijako nevysvetlila ani dôkazmi nepodložila, čo jej bránilo v tom, aby úlohy tejto zamestnankyne a identifikátory umožňujúce prístup na osobný priestor MyPVR odovzdala inému členovi svojho personálu na obdobie približne piatich mesiacov.
- 47 Okrem toho 16. februára 2022 CPVO poslal žalobkyni ďalší e-mail, v ktorom ju vyzval, aby si pozrela jeho osobný priestor MyPVR, a uviedol, že je k dispozícii na poskytnutie akýchkoľvek ďalších informácií týkajúcich sa prístupu k MyPVR. Aj keby sa predpokladalo, že žalobkyňa mala problémy s prístupom do MyPVR, treba konštatovať, že na tento e-mail nereagovala a ani nepožiadala o pomoc v tejto súvislosti. Žalobkyňa teda nepreukázala, že vyvinula všetku náležitú starostlivosť v zmysle článku 80 ods. 1 nariadenia č. 2100/94.
- 48 V dôsledku toho CPVT po zohľadnení skutkových okolností, ktoré mu boli poskytnuté v čase podania žiadosti o navrátenie do pôvodného stavu, správne dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že čelila osobitným okolnostiam alebo že vzhľadom na tieto okolnosti vynaložila všetku náležitú snahu.
- 49 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 65 nariadenia č. 874/2009

- 50 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa po prvé tvrdí, že nedostala upomienku zaslanú CPVO 10. januára 2022 týkajúcu sa nezaplateného ročného poplatku, a vytýka mu porušenie článku 65 nariadenia č. 874/2009, keďže nepredložil dôkaz o skutočnom oznámení a prijatí tejto upomienky. Po druhé vo všeobecnosti spochybňuje skutočnosť, že osobný priestor MyPVR sa považuje za oficiálny kanál na oznamovanie dokumentov alebo rozhodnutí v zmysle nariadenia č. 2100/94 a nariadenia č. 874/2009, a v dôsledku toho spochybňuje uplatniteľnosť všeobecných podmienok týkajúcich sa používania elektronických komunikačných systémov pochádzajúcich od CPVO a určených pre CPVO (ďalej len „všeobecné podmienky MyPVR“), ako sú vymedzené v rozhodnutí predsedu CPVO z 20. decembra 2016.
- 51 CPVO namieta tvrdenia žalobkyne.
- 52 Najprv je potrebné preskúmať, či osobný priestor MyPVR možno považovať za oficiálny kanál na oznamovanie dokumentov alebo rozhodnutí v zmysle nariadení č. 2100/94 a 874/2009. V prejednávanej veci vzhľadom na to, že oznámenie o nezaplatení poplatku z 27. októbra 2021 a upomienka z 10. januára 2022 boli oznámené prostredníctvom osobného priestoru MyPVR, je potrebné preskúmať platnosť tohto osobného priestoru ako oficiálneho kanála na oznamovanie týchto dvoch dokumentov.
- 53 V zmysle článku 79 nariadenia č. 2100/94 CPVO z vlastnej iniciatívy zabezpečuje doručenie všetkých rozhodnutí a predvolaní a oznámení a informácií, od doručenia ktorých začína plynúť určitá lehota, alebo ktoré musia byť doručené buď podľa ostatných ustanovení uvedeného

nariadenia, alebo ustanovení prijatých podľa uvedeného nariadenia, alebo na príkaz predsedu CPVO. Doručenie možno zabezpečiť prostredníctvom príslušných úradov členských štátov pre odrody.

- 54 Treba poznamenať, že v prejednávanej veci vzhľadom na to, že v oznámení o nezaplatení poplatku z 27. októbra 2021 aj v upomienke z 10. januára 2022 sa stanovuje lehota, ktorú má žalobkyňa dodržať, musia sa považovať za „oznámenia [alebo] informácie, od doručenia ktorých začína plynúť určitá lehota“ v zmysle článku 79 nariadenia č. 2100/94.
- 55 Podľa článku 64 ods. 4 nariadenia č. 874/2009 dokumenty alebo ich kópie obsahujúce písomnosti, pre ktoré je v článku 79 nariadenia č. 2100/94 stanovené doručenie, sa doručujú elektronickými prostriedkami, čo stanoví predseda CPVO, alebo poštou doporučené s doručenkou.
- 56 Zo znenia článku 64 ods. 4 nariadenia č. 874/2009 vyplýva, že po prvé informácie a oznámenia CPVO, od doručenia ktorých začína plynúť určitá lehota v zmysle článku 79 nariadenia č. 2100/94, sa môžu doručovať elektronickými prostriedkami a že po druhé spôsoby uvedeného doručovania elektronickými prostriedkami určuje predseda CPVO.
- 57 V súlade s článkom 64 ods. 4 nariadenia č. 874/2009 prijal predseda CPVO 20. decembra 2016 rozhodnutie o doručovaní elektronickými prostriedkami od CPVO a pre CPVO.
- 58 Článok 3 prvý odsek rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 stanovuje, že CPVO sprístupní elektronickú komunikačnú platformu, na svojom webovom sídle „www.cpvo.europa.eu“, ktorá umožní používateľom prijímať, zobrazovať, vytlačiť a uložiť si všetky dokumenty a oznámenia, ktoré sú dostupné elektronicky a ktoré CPVO zasiela, a odpovede na oznámenia a žiadosti nachádzajúce sa v spise, ako aj ďalšie dokumenty. Tento elektronický komunikačný priestor („Osobný priestor“) je systém s obmedzeným prístupom a nazýva sa „MyPVR“.
- 59 V článku 3 štvrtom odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 sa stanovuje, že po dokončení vývoja bude MyPVR ponúkať možnosť prijímať všetky oznámenia od CPVO elektronicky. Ak si používateľ zvolí túto možnosť, CPVO mu bude zasielať všetky oznámenia v elektronickej forme prostredníctvom tohto osobného priestoru okrem prípadov, keď to nebude technicky možné.
- 60 Podľa článku 4 prvého odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016, hneď ako si používateľ aktivuje možnosť komunikovať s CPVO elektronicky, všetky úradné oznámenia CPVO dostupné v elektronickej podobe sa používateľovi zašlú prostredníctvom MyPVR. Dokumenty obsahujúce písomnosti, pre ktoré je v článku 79 nariadenia č. 2100/94 stanovené doručenie, sa budú oznamovať prostredníctvom MyPVR.
- 61 Podľa článku 6 rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 sa vo všeobecných podmienkach používania na webovom sídle CPVO týkajúcich sa elektronickej komunikácie od CPVO a pre CPVO, ktorá je uskutočňovaná prostredníctvom MyPVR, bližšie určia elektronické prístupy, podmienky s nimi súvisiace a technické podmienky, ktorým podliehajú oznámenia a/alebo elektronická komunikácia od CPVO a pre CPVO, ako aj záväzky používania, ku ktorým sa musia používatelia prihlásiť.

- 62 Treba uviesť, že v rozpore s tvrdením žalobkyne, z článku 3 prvého a štvrtého odseku a článku 4 prvého odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 uvedeného v bodoch 58 až 60 vyššie vyplýva, že všetky oznámenia a komunikácie, vrátane tých, na ktoré sa vzťahuje článok 79 nariadenia č. 2100/94, sa môžu uskutočňovať prostredníctvom osobného priestoru MyPVR za predpokladu, že používateľ aktivoval možnosť umožňujúcu CPVO komunikovať s ním elektronicky.
- 63 Okrem toho sa v článku 6 rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 uvedeného v bode 61 vyššie stanovuje, že vo všeobecných podmienkach MyPVR sa bližšie určia elektronické prístupy, podmienky s nimi spojené a technické predpoklady, ktorým podliehajú oznámenia a/alebo elektronická komunikácia zo strany CPVO. V dôsledku toho nemožno spochybníť uplatniteľnosť týchto všeobecných podmienok.
- 64 Okrem toho sa v bode 4 písm. b) verzie 3.0 všeobecných podmienok MyPVR potvrdzuje, že ak si používateľ zvolil elektronickú komunikáciu, CPVO mu bude platne oznamovať rozhodnutia, oznámenia a iné dokumenty elektronickými prostriedkami prostredníctvom osobného priestoru, okrem prípadov, keď to nebude možné z technických dôvodov, alebo v prípade, že sa určité funkcie tohto priestoru vyvíjajú. V takýchto prípadoch možno ako schválený spôsob oznámenia akceptovať elektronickú komunikáciu prostredníctvom e-mailu alebo akéhokoľvek iného platného komunikačného prostriedku.
- 65 V dôsledku toho námietka týkajúca sa nezákonnosti osobného priestoru MyPVR v rozsahu, v akom predstavuje jeden z oficiálnych oznamovacích kanálov, nemôže byť úspešná.
- 66 Z článku 3 štvrtého odseku a článku 4 prvého odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016, ako aj z bodu 4 písm. b) verzie 3.0 všeobecných podmienok MyPVR však vyplýva, že používanie MyPVR ako oficiálneho oznamovacieho kanála je podmienené tým, že používateľ aktivoval možnosť, ktorá umožňuje CPVO komunikovať s ním elektronicky.
- 67 V tejto súvislosti treba poznamenať, že účastníci konania nespochybňujú, že žalobkyňa si zvolila elektronickú komunikáciu prostredníctvom MyPVR v zmysle ustanovení uvedených v bode 66 vyššie. Okrem toho z prílohy C.2 k odpovedi CPVO z 19. septembra 2023 vyplýva, že žalobkyňa 12. februára 2021 akceptovala verziu 3.0 všeobecných podmienok MyPVR, čím potvrdila svoje rozhodnutie zvoliť si elektronickú komunikáciu.
- 68 Podľa bodu 2 verzie 3.0 všeobecných podmienok MyPVR sa používatelia zaväzujú používať osobný priestor najmä na prijímanie oznámení a dokumentov zasielaných CPVO. Elektronická komunikácia prostredníctvom e-mailu bude akceptovaná ako schválený spôsob komunikácie len v prípadoch, keď platforma nie je vhodná. Okrem toho sa v druhom pododseku tohto bodu stanovuje, že používateľ sa používaním osobného priestoru zaväzuje dodržiavať povinnosti stanovené v prvom pododseku uvedeného bodu.
- 69 Je teda nesporné, že používaním osobného priestoru a prijatím všeobecných podmienok MyPVR žalobkyňa súhlasila s prijímaním komunikácií a oznámení od CPVO prostredníctvom osobného priestoru MyPVR.
- 70 Vzhľadom na uvedené skutočnosti treba zamietnuť námietku týkajúcu sa nezákonnosti MyPVR ako oficiálneho oznamovacieho kanála v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne.

- 71 Po druhé, pokiaľ ide o údajné porušenie článku 65 nariadenia č. 874/2009 v tom zmysle, že CPVO nepredložil dôkaz o skutočnom oznámení a prijatí upomienky zaslanej 10. januára 2022, treba uviesť, že zo spisu CPVO vyplýva, že upomienka bola zaslaná prostredníctvom MyPVR. Článok 65 nariadenia č. 874/2009 týkajúci sa oznámení zasielaných poštou sa preto v tomto prípade nemôže uplatniť. V tejto súvislosti je potrebné odkázať na článok 64a nariadenia č. 874/2009, ktorý sa týka oznámení zasielaných elektronickými alebo inými technickými prostriedkami.
- 72 V článku 64a ods. 1 nariadenia č. 874/2009 sa stanovuje, že doručenie elektronickej kópie dokumentu, ktorý sa má oznámiť. Doručenie sa považuje za uskutočnené k dátumu, kedy bolo oznámenie doručené adresátovi. Podrobnosti týkajúce sa doručovania elektronickej kópie určí predseda CPVO. Podľa článku 64a ods. 3 toho istého nariadenia podrobnosti týkajúce sa doručovania technickými komunikačnými prostriedkami určí predseda CPVO.
- 73 Podobne ako je uvedené v bodoch 67 až 69 vyššie, je potrebné opäť pripomenúť, že žalobkyňa súhlasila s prijímaním komunikácií a oznámení od CPVO prostredníctvom MyPVR. V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že podľa článku 4 prvého odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016, keď si používateľ aktivuje možnosť komunikovať s CPVO elektronickej, všetky úradné oznámenia CPVO dostupné v elektronickej podobe vrátane dokumentov obsahujúcich písomnosti, v prípade ktorých je v článku 79 nariadenia č. 2100/94 stanovené doručenie, sú mu oznamované prostredníctvom MyPVR. MyPVR by sa preto mal považovať za jediný oficiálny kanál pre úradné oznámenia vrátane tých, ktoré sú stanovené v článku 79 nariadenia č. 2100/94.
- 74 V dôsledku toho v súlade s článkom 4 prvým odsekom rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 CPVO oznámil žalobkyňi prostredníctvom MyPVR v prvom rade 27. októbra 2021 oznámenie o nezaplatení poplatku týkajúce sa zaplata ročného poplatku, po ktorom nasledoval 28. októbra 2021 automatický e-mail, a v druhom rade 10. januára 2022 predmetnú upomienku, v ktorej ju vyzval na zaplata nezaplateného poplatku v súlade s článkom 83 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, po ktorej nasledoval 11. januára 2022 automatický e-mail.
- 75 Pokiaľ ide o skutočné oznámenie upomienky z 10. januára 2022, v článku 4 štvrtom odseku rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016 sa uvádza, že rozhodnutie alebo akýkoľvek iný dokument sa považuje za oznámený uplynutím siedmeho dňa odo dňa, keď bol používateľovi zaslaný e-mail s oznámením, že CPVO nahral elektronickej kópiu rozhodnutia alebo dokumentu do osobného priestoru. V prejednávanej veci z toho vyplýva, že upomienka z 10. januára 2022 sa má považovať za odoslanú 18. januára 2022, t. j. siedmy deň po 11. januári 2022, keď bol odoslaný automatický e-mail informujúci žalobkyňu o tom, že predmetný dokument bol nahraný do osobného priestoru MyPVR.
- 76 Okrem toho v súlade s článkom 4 piatym odsekom rozhodnutia predsedu CPVO z 20. decembra 2016, ak používateľ nemôže nahliadnuť do rozhodnutia alebo iného dokumentu, je jeho povinnosťou bezodkladne informovať CPVO. Treba poznamenať, že v prejednávanej veci žalobkyňa neinformovala CPVO o žiadnom probléme s prístupom k predmetným dokumentom.
- 77 V dôsledku toho nemožno CPVO vytýkať, že neoznámil upomienku z 10. januára 2022. Keďže žalobkyňa nepreukázala opak, predmetná upomienka sa považuje za doručení žalobkyňi 18. januára 2022. Preto aj táto námietka musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

78 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba druhý žalobný dôvod zamietnuť a v dôsledku toho zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 79 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 80 Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi CPVO.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietla.

2. Romagnoli Fratelli SpA je povinná nahradiť trovy konania.

Schalin

Nömm

Steinfatt

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. apríla 2024.

Podpisy